

VIDEOTON HOLDING Zrt.

Típus:

vállalat

Alapítás időpontja:

1938

Címe: 8000 Székesfehérvár Berényi út 72-100

Alapítók: (1938-ban)

- Weiss Manfréd
- Brázay Kálmán

Tevékenység legfőbb céljai, területe jelenleg: Szerelvény és alkatrész szerződéses gyártás, autóipar, háztartási, kozmetikai eszközök, és általános ipari tevékenység számára. Ez a tevékenység már nem tartozik igazán az NJSZT ITF profiljába. Alaptevékenységek:

- ♣ A legnagyobb magyar magántulajdonban lévő ipari vállalat komplex gyártási portfólióval
- ♣ Egy multitechnológiájú beszállító a komplett termékek, modulok és alkatrészek gyártása területén
- ♣ Egy európai EMS cég
- ♣ Egy komplett megoldásokat nyújtó integrált szerződéses gyártó gyártás kihelyezési projektek esetén
- ♣ Egy saját ipari parkokkal is rendelkező komplex szolgáltató a telephelyek üzemeltetése terén

Jellegzetes ajánlat: mechanikai tervezés; Műanyag-, és fém alkatrészek, szerelvények tervezése; Készülékházak tervezése; Termék face-lift-ek, és kisebb technikai változtatások megvalósítása; Mérnöki rekonstrukció. Egyes nyomtatott áramköri kártyák szerelése.

Felső vezetői:

- Széles Gábor, főtulajdonos,
- Lakatos Péter, Vezérigazgató,
- Sinkó Ottó, Vezérigazgató,
- Ranczné Ráczy Gyöngyi, Gazdasági Vezérigazgató helyettes,
- Tunkli Mihály, Vezérigazgató helyettes,
- Horváth Zoltán, Igazgató, Nemzetközi Projektek,
- Simonné dr. Vágó Erzsébet, Jogi igazgató,
- Káldi Gábor, Kontrolling igazgató,
- Lászlófalviné Gönczy Zsuzsa, Ügyvezető igazgató VIDEOTON Autóelektronika Kft,
- Gerber András, Ügyvezető igazgató, VIDEOTON Elektro-PLAST Kft.,
- Klambauer Csaba, Ügyvezető igazgató, VIDEOTON EAS Kft.,

Számítástechnikai alkalmazottak száma:

Év	Létszám
1980	3700
1991	4000
1992	150

Árbevétel:

Év	Bevétel (Forint)
1988	20.000.000.000
2010	90.000.000.000
2011	100.000.000.000

Elődje: Vadásztöltény, Gyutacs és Fémárugyár, 1946-tól: **Vadásztöltény gyár**, 1948-ban államosították, 1952-től híradástechnika, 1955-től rádiók sorozatgyártása, 1959-től TV, 1971-től számítógépek, 1991-ben privatizálták, innenől ipari termékek, háztartási termékek gyártása a jellemző .

Érdekességek:

Elődjét, a Vadásztöltény, Gyutacs és Fémárugyár székesfehérvári Vadásztöltény gyárát 1938-ban létesítették, s a háború végén már több üzeme működött a városban, mintegy 1700 fővel.

1944 végén a német hadsereg az értékesebb gépeket elszállította, ezért a termelés a háború után csak nehezen indult be. A cég 1946-tól Vadásztöltény Gyár néven a patkótól a segédmotorig mindenféle közszükségleti cikket gyártott, mivel a haditechnikai profil itt megszűnt.

W. Churchill fultoni beszéde után kitört hidegháború 1948-ban, egy időre visszahozta a hadi, pirotechnikai feladatokat, de azokat rövidesen szétszervezték az ország különböző pontjaira, úgy, hogy ez a profil a székesfehérvári gyárban gyakorlatilag nullára redukálódott.

Későbbiekben komoly elektronikai, híradástechnikai profilok fejlődtek ki a gyárban, az alábbiak szerint és időrendben:

1. Katonai pirotechnikaeszközök (lőszerek) a kezdeti fellendülés után elhalt!

2.1 Rádió-vevőkészülékek 1955-1990

2.2. Hangszórók, hangdobozok 1955-1990

2.3. Televízió készülékek 1959-1990

3. Katonai elektronika 1955-1990

4. Optikai eszközök 1986- ma is működik!

5. Számítástechnika 1969-1990

Rádió-vevőkészülékek 1955-1990

Az 1948-as államosítás után 1952-ben központilag döntöttek a híradástechnikára való átállásról, s 1955-ben indult a rádiók sorozatgyártása. A felső iparvezetésben talán nem volt egy ember sem, aki komolyan gondolta volna, hogy a gyár képes lesz az elektronikai profil önálló létrehozására.

Indokolt is volt ez a feltételezés, hisz a gyár három fő szakemberrel rendelkezett: Kemenes Oszkár, a budapesti Siemens üzemekben kiképzett mérnök és két műszerész, Haraszi Ferenc és Bóna Miklós. Nem szívesen vallották be, de a vállalat valóban képtelen volt bármilyen rádió kifejlesztésére. Végül az a döntés született, hogy egy nyugati, jól bevált termék szolgai lemásolásával kell a terméket létrehozni.

R 545 hazánkban az első nyomógombos hullámváltós rádió

A nagy tekintélyű Elektroimpex és a Ravill vezérigazgatók választották ki a típust, egy jó nevű nyugatnémet gyár jó nevű termékét. Arról a vállalatnál nem tudtak, hogy a háttérben történt-e valamiféle jogi megállapodás, valószínűsíthető lehet, hogy igen, hisz ebből a termékből több tízezret exportált a gyár.

Tulajdonképpen így született az első rádió R545 típusjellel, vagy egyszerűbben az „óras rádió”. Jól választottak az illetékesek, hisz ennek a rádióknak a hullámváltója többszáz ezer készülékbe került felhasználásra, kisebb-nagyobb módosítással. Persze átörökítve az eredeti készülék gyengeségeit, a mikrofonhiányt és a kontakthibákra való hajlamot.

A párthatározat egyetlen eredménye volt, hogy az ötvenes évek közepén a potenciométerek, forgó kondenzátorok, és két hangszóró (egy kerek, egy ovális) gyártása beindult a gyárban. Szakolcai Imre, Dörömbözi Lajos, Keresztes János, Szánti József, Kerkai Andor korszakot nyitó, áldozatos munkájával viszonylag nagyobb nehézségek nélkül.

A rádiókészülék gyártása 1955-ben indult elektronikai szakemberek nélkül. Már 1953-ban beindult az elektronikai műszerészképzés érettségizett fiatalok mozgósításával, ez sokat segített. A műszaki előkészítés tulajdonképpen egy „népi” mozgalom keretében zajlott.

Bárhogy is voltak a részletek, a munka sikeres volt, pedig a gyártó üzem vezetője, Kéri Lászlóné néhány hónappal előtte tüzéségi gyújtókat gyártatott, az üzemi szakemberek, Mohai Pál üzemmérnök, Zsarnóczai Károly technológus korábban szinte nem is láttak rádiókészülék gyártást.

1956-ban lényeges előrelépés történt, új, fiatal elektromérnököket vettek fel – Gede András, Bozóki Sándor, Borbély István, Fister Ferenc, Jurkó Pál – ezzel a saját fejlesztés is beindult. Kifejlesztették a készülékek egész sorát, de csúcskészülék fejlesztése nem sikerült. Próbálkozás volt a Balaton készülékkel, de a vevőknél nem lett népszerű, talán a konzervatív (BAU-HAUS) megjelenése miatt. A sors fintora, hogy a VIDEOTON első csúcsmodellje a PACSIRTA lett, amit az ORION-tól vettek át, igaz, közel húsz év késéssel.

Pacsirta rádió

Az első típusból, az R545 jelű, “Jubilate” névre hallgató első rádiókészülékből 100 ezer darab készült, de 1958-ban már 220 ezer rádiót gyártottak.

1990-ig közel 7,5 millió vevőkészüléket gyártott a VIDEOTON az asztali csöves készülékektől a tranzisztoros zsebrádiókig, vagy a HIFI tunerekig. A profilnak egy nagy gazdasági sikere volt, elnyerte a szovjet Lada program **autórádió** beszállítói lehetőségét. A hetvenes években egymilliónál is többet exportáltak.

A sikert az jellemzi legjobban, hogy 32,5 db autórádióért kapott az ország egy Lada személygépkocsit.

Székesfehérváron készültek az első hazai hi-fi kategóriájú sztereórádiók, az Orpheus és a Prometheus.

VIDEOTON Orpheus sztereo rádió

VIDEOTON Prometheus sztereo rádió

1989-ben a termelési érték 270 mFt volt, vagyis ebben a műfajban nagyon alacsony. Talán az alacsony termelési mennyiségekkel indokolták, hogy a VIDEOTON ezen szektora nem volt igazán sikeres. A szektor összlétszáma 1989-ben 1800 fő, ebből 700 szakmunkás, 130 fő felsőfokú végzettségű.

Hangszórók, hangdobozok 1955-1990

A vállalatnál a hangszóró gyártás 1954-ben indult, az ORION által átadott konstrukciók, technológiai dokumentáció alapján, jelentős szakmai támogatással. Egy kerek és egy ovális hangszóróval indult a gyártás, nagyon egyszerű lemezből készült alkatrészekkel és ALNICO mágnesekkel. A fém alkatrészek gyártása, még az ovális kosár szerszámozása sem okozott nehézséget, viszont a papír membrán és a bakelizált textil központosító (pille) gyártása teljesen ismeretlen technológiát jelentett. A gyártási feladatot a vadászlőszer üzem kapta meg, hisz ez az üzem foglalkozott papírból készült termékekkel (vadászlőszer hüvely).

Keresztes János főművezető orionos segítséggel egy kis üzemben nagyon rövid idő alatt megoldotta a papír merítéses technológiáját és rövid időn belül jó minőségű membránokat tudtak gyártani.

Akusztikus szakember sem volt a vállalatnál, így önálló termékfejlesztés sem indult 1958-ig. A két hangszóró egészen jól kielégítette a csöves rádió program igényeit.

1958-ban budapesti gyakorlott akusztikus (Husztai Dénes) jelentkezett munkára Székesfehérváron. Azonnal megbízást kapott egy akusztikus laboratórium kialakítására és fiatal elektromérnökökből, műszerészekből egy nagyon ütőképes 15 fős csapatot hozott létre. Az Akusztikus Labor volt az első olyan munkahely a vállalatnál, ahol tudományos igényű fejlesztési tevékenység, iskola alakult ki, megfelelő eszközökkel, műszerekkel. A laboratórium tevékenysége széles körű volt, mert nem csak terméket, hanem technológiát, gyártóeszközöket is kellett fejleszteniük, gyártaniuk.

Az első munka egy alumínium öntvényből készült kosárra alapozott báriumferrit mágneskörű hangszóró család.

Az új család gyártásba vitele csak a mágnesek vonatkozásában jelentett újdonságot, vagy feladatot, mert a vállalatnál oxidkerámia, porkohászati technológiák teljesen ismeretlenek voltak.

Az új fejlesztési/gyártási feladatot Kázmér János kapta, aki a sikeres projekt végrehajtása után így nyilatkozott: „...egy fantasztikus műszaki feladat megoldásában lehetett részem. Nagy segítségemre volt Galambszegi Árpád, Husztai Dénes, Kerkai Andor és Kerkai Andorné. Az alapanyagoktól a gépekig, a szükséges szerszámokig mindent saját magunknak kellett megtervezni, az elektronikus eszközöket elkészíteni. Egyedül a szinterelő elektromos kemencéket tervezte és gyártotta le specifikációnk alapján a Híradástechnikai Gépgyár.”

A kifejlesztett hangszórók alapján a laboratóriumban elkezdték az első hangdobozok kidolgozását is. A Veszprémi Gyáregység a szükséges dobozokat magas szinten készítette el, majd évek múlva végezte a dobozok végszerelését is.

A hatvanas évek közepén végrehajtották a hangszóró üzem rekonstrukcióját is, így minden feltétel kialakult nagymennyiségű, jó minőségű hangszórók és hangdobozok gyártásához. A kapacitás évi 3 millió hangszóró lett.

A vállalat termékeire felfigyelt a japán AKAI cég és ezzel beindult a VIDEOTON hangdobozok diadalútja a világ fejlett régióiba. Elsősorban készülékgyártók voltak a vevők, később önállóan is megjelentek a termékek a piacon. 1989-ben a termékkör értékesítési volumene meghaladta a 280 millió forintot, ebből a dollár reláció 120 millió forint volt. Ezzel ez a termékkör meghaladta a rádióvevő készülékek árbevételét.

Televízió készülékek 1959-1990

1959-ben beindult a vállalatnál a fekete-fehér televízió vevőkészülékek gyártása az országban először nagyméretű képcsővel. A készülék – a Munkácsi – fogalommá vált, maga mögé utasítva a nagy múltú Orion készülékeit. Csak egy mondattal visszatérve az iparpolitikai határozatra, ez esetben is a kompromisszum érvényesült, a Vadásztölténygyár mellett az Orion is gyárthatta ezt a közszükségleti elektronikai készüléket.

A gyár sokkal jobb feltételekkel indította ezt a profilt, hisz Bozóki Sándor, Fister Ferenc korosztályához új korosztályok sorakoztak fel, Dohán István, Szerdahelyi György neveivel fémjelezve. Az elektronikai műszerészképzés százával bocsátotta ki a jól képzett szakembereket. Különbféle személyi problémák miatt az Orionból kivált jelentős fejlesztő csapat dr. Egri Imre vezetésével „átigazolt” a vállalathoz. Létrehozták Budapesten a Távlati –fejlesztési Főosztályt, olyan kiváló szakemberekből, mit Laszip Sándor, Iván Gyula és társaik.

Az új termékcsoport indokolta a vállalat nevének megváltoztatását is. A vállalat új neve: Villamossági, Televízió és Rádiókészülékek Gyára, rövid néven: VTRGY.

Fekete-fehér készülékekből harminc év alatt a vállalat fejlesztői nagyon sok típust fejlesztettek ki és vittek gyártásba, nagyképernyős készülékektől a hordozható TV-ig.

A KGST-n belüli szakosodás alapján a vállalat komplett részegységeket is gyártott exportra, amelyet a “testvércégek” főleg képcső-szállítással ellentételeztek.

Népszerű termékük volt a hordozható készülék, a legismertebb a TC 1620 Mini-Vidi volt. A fekete-fehér készülékek 1978-tól integrált áramkörös kivitelben készültek, az első színes tévé a szovjet kooperációban készült Color Star volt, amelyet a saját fejlesztésű Munkácsy követett. A T-5391 készülékből az eladott darabszám 121 000 volt.

Munkácsi Color TV

TC 1620 Mini-Vidi

1988-ben beindult a Thomson francia céggel kooperációban és konstrukcióval, az un **Thomson TV** gyártósor. A politikai változások megállították ennek a projektnek a kifejlődését, így az igazi gazdaságos feléledése előtt elhalt.

A Thomson gyártósor a VIDEOTON-nál és egy Thomson konstrukciójú TV

Katonai elektronika 1955-1990

A hadi elektronika termékek gyártása 1959-ben indult, szovjet licenc alapján készültek rádió adó-vevő készülékek.

A katonai feladatok átadása-átvétele a határozatok szerint minden zökkenő nélkül valósult meg. Ennek oka egyrészt az volt, hogy a vállalat felkészült volt ilyen feladatok megoldására, másrészt – és ez volt a meghatározó – még nem volt szakosítási egyezmény és a magyar ipar csupán a magyar honvédség szükségleteire termelt, (esetleg az NDK részére).

A termékkör R-108, R-110, R-125, stb. rádió adó-vevő készülékek. A második világháborús német, amerikai konstrukciók, és technológiák alapján tervezett, gyártott termékek voltak. A mechanikai feladatok színvonal és mennyiségek vonatkozásában nem jelentettek különösebb nehézséget, feladatot a vállalat számára. Az elektronikai feladatok megoldására a vállalatnak szinte egyetlen szakembere sem volt, csupán Kemenes Oszkár rendelkezett szaktudással, tapasztalatokkal, de tevékenységét nagyobb részt a közszükségleti rádió vevőkészülékek tervezése, gyártásbevezetése kötötte le. Ebben az időben a közszükségleti rádiókészülékek gyártása elindult, amit egy nagyon hatékony elektronikai-műszerész oktatási program támogatott. Ez a műszerész generáció képzése középiskolai tanulmányok elvégzésére alapult, a végzett szakemberek tudás és intelligencia szintje nagyon magas volt. Dörömbözi Lajos kapta a profil átvételének és honosításának feladatát, a közszükségleti területről lehetősége volt a legjobb szakemberek átvételére. Ezen szakemberek továbbképzése, a budapesti üzemekben biztosított tapasztalatszerzés, minden nehézség nélkül biztosította az elektronikai feladatok megoldását is, anélkül, hogy a programban résztvevők felsőfokú képzettséggel, a szakterületre vonatkozó tapasztalatokkal rendelkeztek volna.

Már ebben az időben a szovjet tervező szervek jelezték, hogy a szolgáltatásaiban is elavult harcászati rádiókommunikációs rendszert egy új, korszerű gyártmánnyal cserélik fel.

Fejlesztési, gyártási nehézségek miatt a program közel egy évtizedet késett, a VÜSZTREL, BINOM, BERKUT, DEIMOSZ fedőnévvel elkeresztelt terméksor csak a hatvanas években került a VIDEOTON-ban honosításra.

A vállalatnak a szovjet késés miatt elegendő ideje maradt a felkészülésre, úgy munkaerő, mint technológia feltételek biztosítása vonatkozásában. A felkészülést segítette a szovjet gyárakban biztosított nagyszámú tanulmányút lehetősége.

A felkészülés munkálatait termelési oldalról Dörömbözi Lajos vezette, de csapata kiegészült Éliás István termelési- Benkő Bálint műszaki-főmérnökökkel és egyre erősödő műszaki csapatokkal: Ledniczky János, Somos János, Belső Barna, Lévai András mérnökökkel és a körülöttük kialakult szervezetekkel. A termelési felkészülés mellett Gács Ernő, mint a Gyártásfejlesztési Főosztály főosztályvezető helyettese építette a vállalat fejlesztési csapatát, Szabó Antal, Szabó Sándor vezetésével. Természetesen a program indulás első lépéseinél még Kemenes Oszkár is ott volt, de inkább csak erkölcsi támaszként. A gyártás beindítása a vállalatnál zökkenő nélkül, néhány esetben a szovjet vállalatokat megelőzve, megtörtént. Úgy a szovjet katonai, mint a hadiipari szervezeteknél a VIDEOTON tekintélye, elismertsége magas szintre nőtt. Még az önálló fejlesztési tevékenységet is megengedték, sőt esetenként támogatták. Erre példa az NDK hadseregének speciális igényeire kifejlesztett PHOJBOSZ rádióállomás. A fejlesztésben nagy segítségére volt a vállalatnak Bálint János nyugalmazott mérnök-ezredes.

A termelés részletes adatait a még ma is érvényes titkosítás miatt nem tudjuk közre adni, csak az 1989. évben elért termelési érték – 9,8 Mrd Ft (ma 98 Mrd Ft lenne) – jellemezze a program nagyságát.

A következő lépés a katonai híradástechnikában az irányadó szovjet szerveknél az ARBALET program volt. A vállalatnál csak a legfelsőbb vezetés rendelkezett ezzel a programmal kapcsolatos adatokkal, és a szakosítás feltételrendszerével. A témakörrel a vállalat műszaki igazgatója Kázmér János (később elnök-vezérigazgatója), Herczog József, a Rádiógyár igazgatója és Szabó Antal főosztályvezető foglalkoztak, így ismeretekkel is csak ez a kör rendelkezett. Ez a család jelentős ugrást jelentett előre technológiai vonatkozásban. Az egyik kulcspontja a felületszerelési technológia volt.

Elsősorban is az új szerelési technológia vállalaton belüli honosítási lehetőségét, feltételrendszerét dolgozták ki. A végső döntés szerint a technológia honosítását nyugati licencia és technológiai berendezések vásárlása útján lehet biztonságosan és gyorsan megvalósítani. Az új üzem létrehozása 100-130 m Ft-ba került és alapvetően tőkés devizát igényelt. A vállalat az anyagi feltételeket megteremtette és 1988-ra az üzemet felépítették.

A 80-as évtized elején a katonai elektronika egy új területe körvonalazódott Kádár János (MSzMP első titkár), Czinege Lajos (honvédelmi miniszter), Szűcs Lajos altábornagy (III. csoport főnök) és munkatársai diplomáciai és katonai diplomáciai munkálkodása következtében.

A témakör aktualizálódását az Anglia felett líbiai terroristák által felrobbantott utasszállító által kiéleződő katonai feszültség generálta. A líbiai partok körül kialakult katonai jelenlét – még a hagyományos rádió kommunikációval – indokolta az arab országok rádióelektronikai felderítő és zavaró kapacitásainak kiépítését. Majd ehhez a „divathoz” India is csatlakozott.

A VIDEOTON számára ez teljesen új terület volt, hazánkban alkalmazási tapasztalattal csak a honvédség III. csoportfőnöksége rendelkezett, eszközfejlesztési és gyártási tapasztalatokkal pedig, csak néhány kis budapesti fejlesztő-gyártó vállalat, például a MECH-LABOR.

Elsőként a líbiai katonai vezetés jelentkezett, bejelentett igénye valószínűleg a világ legnagyobb ilyen rendszere volt, több százmillió dollár bekerüléssel. Majd csatlakoztak a programhoz a szovjet szimpatizáns arab országok: Szíria, Irak és végül India is ugyancsak több százmillió dolláros igénnyel.

A magyar ipar felkészületlen volt egy ilyen hatalmas elektronikai program fejlesztésére, gyártására. Sikertelenül a katonai, politikai vezetésnek rábírták a programban feladatot vállalni tudó vállalatokat, a magyar ipar történetében szinte máig példátlan integráció létrehozására.

A program SZAHARA fedőnéven híresült el, a gyártásra létrejött konzorcium vezetője a VIDEOTON lett.

Ebben az időben a VIDEOTON a programokhoz csak szervezeteivel, területével (integrációhoz) tudott hozzájárulni, majd később nagy teljesítményű adókkal, rendszer-automatizálással, számítástechnikai eszközökkel (RPT). A hatalmas programból a VIDEOTON részesedés átlagosan évente 1-2 Mrd forintot tett ki.

E programmal kapcsolatban pragmatikus nézeteket vallott a vállalat műszaki igazgatója Kázmér János, a Rádiógyár igazgatója Herczog József és Szabó Antal a SZAHARA vállalati koordinátora. Ez a kör egyrészt szükségesnek tartotta a SZAHARA programot konvertibilis devizaszerzés biztosítása érdekében. Másrészt itt a másik stratégiai termékkörnek tekintették ebben a műfajban is a szovjetek által fejlesztett, harcászati alkalmazásokban is használható TARAN rendszert. A szovjet hadiiparral történő egyezség alapján a TARAN gyártása a VIDEOTON-ban elindult, 1989-ben az első 50 m Rbl értékű termék legyártásra került.

A 80-as évek második felében a szovjet vezérkar tájékoztatta a Varsói Szerződés tagállamait, hogy egy nagyszabású fejlesztési programot indít a szárazföldi csapatok irányításának automatizálására. A fejlesztési programba a szakosítási előzetes megállapodásoknak megfelelően a tagországokat is bevonja egy kormányközi megállapodás alapján. A legfelsőbb irányító szerv a Kormányközi Bizottság, a szakmai koordinációt egy Főkonstruktori Tanács biztosítja. A Tanácsba magyar részről Kázmér Jánost delegálták civilként. A program fedőneve PASZUV volt, ez a program nevének a rövidítéséből származott.

A PASZUV rendszer jelentőségét a 80-as évtizedben még nem tudtuk értékelni, de a VIII. ötéves tervben (1996-2000) történő kiteljesedése esetében a VIDEOTON számára a termelési feladatokat legalább egy nagyságrenddel növelte volna. Tehát a VIDEOTON számára ez egy valós kitörési irány lett volna.

Ezzel szemben a végeredmény: A VIDEOTON hadiiparát a Varsói Szerződés felbontása tulajdonképpen megszüntette. A rendszerváltás utáni politikai elit elképzelését, hogy Magyarország termelési feladatot kaphat a NATO országok ellátásában, nem teljesült. Ezzel az ország történetének egyik legnagyobb és legkorszerűbb ipari kapacitása semmisült meg. Nagy kár érte a VIDEOTON-t, nagy kár érte az országot.

Katonai termékek kiállítása Moszkvában a Videoton fennállásának 50. évfordulóján

(kiállítóterem egyik oldala)

**Katonai termékek kiállítása Moszkvában a Videoton fennállásának 50. évfordulóján
(a kiállítóterem másik oldala)**

OPTIKAI ADATHORDOZÓK 1986 -

A 80-as évek közepén a PHILIPS-szel folytatott együttműködési tárgyalások, valamint a VFI fejlesztési eredményei a magneto-optikai adattárolás területén, a vállalatvezetést abban motiválta, hogy a közszükségleti termékesoporthoz tartozóan egy új ipari programot indítson.

A PHILIPS-szel megállapodásra jutottak, hogy a VIDEOTON-hoz kihelyezi a kompakt-diszk leolvasók optika „pick-up”-jei gyártását. A VIFI-ben pedig a magneto-optikai adathordozók és ugyancsak a leolvasó/író „pick-up” fejlesztése reménytelni eredményeket ért el. A vállalatvezetés a leolvasó, leolvasó/író berendezések gyártását tekintette stratégiai célnak. Az adathordozók gyártását a berendezés piac kiépítése segédeszközének tekintették, olyan segédeszköznek, amely gyártási program önmaga is kedvező rentabilitást biztosít.

Ebben az időben a SONY és PHILIPS által fémjelzett kompakt diszk technológia zenei, távlatokban videó és adat információk rögzítésére ipari méretekben is igazolt megoldássá vált. A Videoton licenc szerződést kötött a Philips-el a CD és a CD lejátszók gyártására.

A magneto-optikai effektus felhasználása újraírható információ rögzítésre a laborokban járható megoldásig kifejlesztésre került.

A hazai CD gyártás megteremtésének gondolata először a Hungaroton Hanglemezgyártó Vállalat – a nemzeti zenekiadó - vezérigazgatóját, Bors Jenőt foglalkoztatta. A Hungaroton - a magyar zenei hagyományokra támaszkodva - világviszonylatban elismert színvonalon rögzítette, sokszorosította és terjesztette a zeneirodalom remekait. Kiadványainak jelentős része exportra készült. A CD a rögzített hanganyag kiemelkedő minőségű hanghűségével biztosította a hangversenytermekben, a koncertekben és a stúdiókban elhangzó zene lejátszási korlát nélküli élményét. A CD sorozatgyártás kezdetekor - 1983-ban - egy csapásra nyilvánvalóvá vált, hogy a vinil lemezek (LP) napjai meg vannak számlálva és aki nem tudja a kiadványait CD-n kínálni, annak kiadványai – csak idő kérdése – eladhatatlanná válnak. Erre érzett rá Bors úr, amikor az első CD-t meghallgatta és kereste a lehetőséget egy hazai CD gyár felépítésére. A Hungaroton dorogi üzeme képes volt LP

és MC gyártására, de a CD gyártást saját erőből annak magas beruházási költsége miatt sem tudta volna megoldani. Céljai eléréséhez a Hungaroton társat keresett és a Videotonban ezt megtalálta.

A Videoton az optikai projektjét 1985-ben készítette elő és a három optikai projekt,

- az MO (magneto optikai tároló) ,
- az OPU (optikai pick-up) és
- az olvasó (drive) fejlesztés

1986-ban elindult.

Az optikai program egy jelentős oldalága a lézeryomtató fejlesztést is beindították a VIDEOTON Fejlesztési Intézetben (VFI). Ez eredményesen eljutott a 10 db-os prototípus mintasorozatig, a nyomtatók approbálása sikeresen lezajlott az MSzR rendszerben (A KGST Mini Számítógépek Rendszere). E fejlesztésről többet, a Számítástechnika fejezetben talál.

A CD gyártás hazai művelése e projektekhez szorosan kapcsolódott. A Videoton stratégia szerint az MO gyártásának megkezdése előtt egy kommersz termék gyártásán keresztül kell elsajátítani az optikai adattároló gyártáskultúrát. Az MO, az újraírható optikai adattároló gyártása a CD gyártásához képest is lényegesen magasabb technológiai szintet és szakmai felkészültséget igényelt. Mivel a Videoton audió tartalommal nem rendelkezett – jóllehet ekkor már ismert volt a CD-ROM, a CD Video és a CD-Interaktív formátum is -, nagy tömegben csak a CD Audió gyártása folyt, ezért olyan kiadó partnert kellett keresni, aki rendelkezik elegendő piacépes hanganyaggal ahhoz, hogy az alapítandó, gazdaságosan működtethető CD-gyár gyártókapacitását kitölti. Utólag evidensnek tűnik a Videoton és a Hungaroton egymásra találása.

A CD gyártási projekt előkészítése 1987-ben kezdődött. A Videoton kezdetektől fogva komplett gyártástechnológiában gondolkodott, mivel el akarta kerülni azt a kiszolgáltatott helyzetet, amely a nyomólemezek idegen gyártónál történő gyártatása eredményezhetett. A távlati céljai között az audió CD-k gyártására csak oly mértékben koncentrált, amilyen mértékben a CD lejátszók piaci elterjedését támogatta, ezen túlmenően sokkal inkább a CD-ROM-ok gyártása és az optikai tárolók gyártástechnológiájának elsajátítása volt a cél. A még gazdaságosan működtethető komplett CD gyártástechnológia 6 mdb/év gyártókapacitást jelentett és kb. 24,4 mDEM –be került. Ezt a kapacitást a Hungaroton – akinek a gyártási igénye ebben az időben alig több, mint 300 edb CD volt – nem tudta volna lekötni. A beruházás ilyen feltételekkel nagyon kockázatosnak bizonyult, ezért olyan nyugat-európai partnert kerestek, aki nemcsak a CD gyár gyártókapacitásainak a lekötését garantálja, hanem részben viseli a beruházás anyagi terheit is. A vegyes-vállalat alapítási engedélye rekord gyorsasággal megérkezett és 1988. március 23.-án a Videoton (55%), a holland LAKO B.V. (35%), a Hungaroton (5%) és az MHB Rt (5%) székesfehérvári székhellyel – zöldmezős beruházással - megalakították a Glória Kompaktlemez-gyártó Kft.

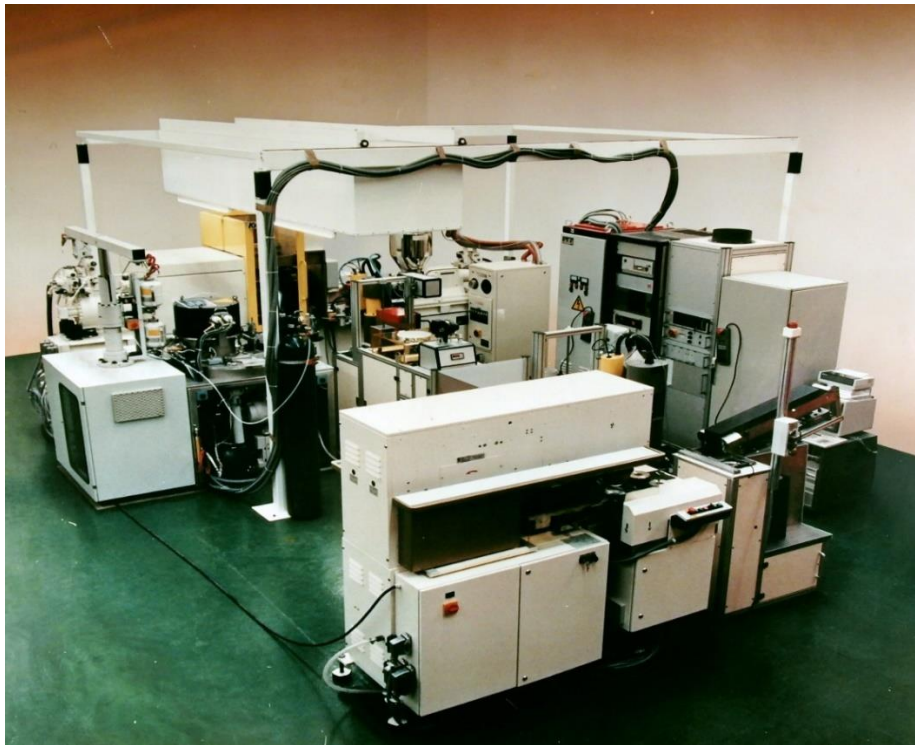
A CD gyártósorok generációs fejlődése robbanásszerű volt. Az automatizálással foglalkozó kisebb cégek is nagy fantáziát láttak a gyártósor és a gyártástechnológia fejlesztésben. Alig négy évvel a sorozatgyártás megkezdése után a gyártási ciklusidő – az automatizálásnak köszönhetően - a 30 sec/db-ról 8 sec/db-ra csökkent. A Videoton a teljesen automatizált, III. generációs ún. MONOLINER technológiai sort választotta. A CD gyártástechnológia nem került fel a COCOM listára, de a gyártósorok egyes komponensei COCOM listán voltak. Gyártó soronként két olyan IBM robot is szerepelt, amelyek katonai szempontból fontosak voltak, mivel 30.0000 m-es magasságban és 10.000 m mélységben is tudták teljesíteni a specifikációt. Ezekre a robotokra ún. „end user certificate”-ot kellett aláírni, garanciát vállalva arra, hogy a robotokat a gyártósorokból nem építjük ki.

Az első hazai gyártású CD 1988. december 5.-én 17 órakor készült el - emlékezik vissza a hőskorra Baráth István, a Glória akkor volt igazgatója. Jóllehet az első CD gyártósor már október végén funkcionálisan működött, a gépsor handling rendszerének beállítása, a gyártási folyamatok optimalizálása még több, mint egy hónapot vett igénybe. Különösen türelmetlenné tette a Videoton vezetőit, hogy a látszólag tökéletesen működő gépsoron elkészült lemezeket nem engedték kivinni a gépteremből annak ellenére, hogy azok a CD lejátszóba téve már tökéletesen működtek. A visszatartás oka az volt, hogy a technológiát szállító OD&ME cég késett a minőségellenőrző berendezés, az ún. „Studer” leszállításával. Az első hazai gyártmányú CD az „István a király” rockopera válogatott dalait tartalmazta, méltó módon kötődve ezzel a városhoz és a tisztelegve a magyar történelem sorsdöntő eseménye előtt.

A CD gyár 30-40 fős létszámmal indult, többségében mérnökök és technikusok. Kezdetben a gyártástechnológia elsajátítására, az üzemeltetés műszaki feladataira koncentráltak és kevésbé jelentett súlypontot a kereskedelem. A Hungaroton gyártási igénye a rendelkezésre álló kapacitás töredékét kötötte le, a holland vegyes-vállalati partner piacszerzési ígérete sem valósult meg. A többnyire technokrata szemléletű társaság egyedül maradt. Hamarosan kiderült, hogy az európai országok között meglévő szerzői jogi különbségek jelentős mértékben gátolják a gyártók közötti egyenlő esélyű versenyt, különösen akkor, ha az egyik fél közép-keleti európai gyártó. Nemcsak a szolgáltatást volt nehéz eladni, de hasonló nehézséget jelentett a gyártáshoz szükséges anyagok beszerzése is. A Glória alaptőkéje az alapberuházásba került, forgóeszközzel gyakorlatilag nem rendelkezett. Tovább nehezítette a helyzetet a politikai és gazdasági rendszerváltás miatti bizonytalanság, különösen a Videotonnal kapcsolatos negatív hírek rontották az induló magyar CD gyár nyugat-európai piacon épülőfélben lévő goodwill-jét. Ilyen körülmények között rendkívül nehéz volt a társaság első két éve.

Miután a hazai CD gyártási igény a rendelkezésre álló CD gyártó kapacitás töredékét sem fedte le, a nyugat-európai piacok pedig a kalózyártás miatt rendkívül óvatosak voltak, a Glóriának nagy türelemmel kellett építgetni az export piacait. A kapcsolatrendszerének kiépítésére jó alkalmat adott az évenként megrendezett MIDEM, a világ legnagyobb zeneipari találkozója és vására. A 80-as évek végén, a 90-es évek elején a CD gyártók között nem folyt vére menő konkurencia harc. A CD berobbanása miatti konkurencia harc kezdetben inkább a kiadók között dúlt, mert a világ zeneirodalma elegendően nagy volt ahhoz, hogy mindenkinek jusson belőle egy szelet. A Glória elérte, hogy egy – két éves működés után valamennyi kontinensre szállította az általa gyártott CD-ket. Az import-export jog híján a kereskedelem a Videoton Külkereskedelmi Rt.-n keresztül ment.

A felszámolás kezdetétől a privatizációig a Glória nyereségesen működött, ebben segített a felszámolás alatti közteherviselés fizetése alóli felmentés is. A beszállítóit maradéktalanul és határidőre kifizette, ennek köszönhetően a privatizáció utáni időszakot a piacon folyamatosan erősödő goodwill-el kezdhetette. A privatizációt követően a CD gyár tulajdonosi struktúrája jelentősen változott, megszűnt a vegyesvállalati forma. A privatizált CD gyár a nevét VTCD Videoton Kompaktlemez-gyártó Kft.-re változtatta. A VTCD 1993. január 1.-én változatlan létszámmal és management-el kezdte meg a működését, jelenleg is sikeresen működik, aktív tagja a VIDEOTON Holding Zrt csoportnak.

MONOLINER, a III. generációs, teljesen automata CD gyártósor

4./ SZÁMÍTÁSTECHNIKA 1969-1990

A KGST (Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa) országok számítástechnikai integrációs programjának előkészületi munkáit 1967-ben kezdte el, az egyezmény aláírására 1969-ben került sor. Ekkor létrejött a közös számítástechnikai programot felügyelő, a különböző országok munkáit koordináló SZKB (Számítástechnikai Kormányközi Bizottság), majd megalakult a Főkonstruktori Tanács. A program szerint az IBM S-360 (370)-es családját jelölték ki prototípusként.

A fenti szakosítást is rögzítő egyezmény létrehozásából is jól látszik, hogy a szovjet vezetés az információs technológiát a birodalom egységesítésére, erősítésére kívánta felhasználni. Az előző, a rendelkezésre álló technológia látványosan megbukott, ezért közös erőfeszítéssel megkísérelték az IBM 10 évvel korábbi típusait másolva, eredményeket elérni.

Mindez előkészítette a 70-es évek történéseit, ami hazánk technológiai irányait óvatosan Nyugat felé irányította.

Fock Jenő (miniszterelnök) támogatásával Kiss Árpád és Sebestyén János irányította OMFB (Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság) volt ennek a törekvésnek a motorja. Jól kiszolgálták a szovjet jelszavakat, de a szovjet tervekben roppant visszafogottan vettek részt, annál nagyobb erőt fordítva a licenciák vásárlására, szakemberek nyugati tanulmányútjainak szervezésére, óvatos nyitásra nyugat felé. A szakosítási egyezményben az ESZR (Egységes Számítástechnikai Rendszer) sorozat legkisebb tagjának fejlesztésére, gyártására kapott felhatalmazást Magyarország. Ennek a kategóriának szerencsés volt a pozíciója, mert az IBM sorozatban nem volt megfelelője, így a megkötöttségek kevésbé korlátozták. A fejlesztők lehetősége biztosítva volt, hogy ezt a gépet az egyre jobban körvonalazódó, később nagy jelentőséggel bíró mini és mikro számítógépek világához közelítsék.

Az SZKB a miniszámítógépek gazdasági jelentőségét, súlyát felismerve egy külön programot indított a 70-es évek második felében MSZR (Mini Számítástechnikai Rendszer) néven. A rendszer prototípusaként a DEC (Digital Equipment Corporation) PDP 11 (VAX) gépcsaládját jelölték ki.

A vállalt nemzetközi kötelezettségek szükségessé tették széleskörű kormányintézkedések megtételét, ezek:

- A nemzetközi kötelezettségek teljesítésének koordinációjára létrehozták a Számítástechnikai Koordinációs Intézetet (SZKI).
- Kijelölték többszöri iterációval a hazai gyártóbázist, a VIDEOTON-t. A vállalat technológiai színvonala, szervezettsége, anyagi ereje garantálta a program sikeres végrehajtását.
- A VIDEOTON fejlesztési kapacitásainak bővítése érdekében a vállalathoz csatolták az Elektronikai Finommechanikai Kutatóintézetet (EFKI), VIDEOTON Fejlesztési Intézet (VFI) néven.
- Az MSZR hazai programjának koordinálásával a VIDEOTON-t bízták meg, megerősítve a VIDEOTON súlyát a KGST együttműködésben. A Főkonstruktori Tanácsba Kázmér Jánost delegálták.

A PROGRAM ELŐKÉSZÍTÉSE Az elkészített Program főbb célkitűzései a következők voltak:

- Komplettszergnyártást kell célul tűzni, fejlett licenciák alapján. El kell határolódni minden olyan törekvésektől, amelyek a hazai, vagy a szocialista országok eredményeinek átvételét erőltetik.
- A szocialista rendszer teljes területén (Kuba kivételével) egy komplex vevőszolgálati szervezetet kell kialakítani a rendszerek üzembe állítására, szervizelésére, tanácsadásra, oktatásra, szoftverek értékesítésére.
- A Programhoz alapvetően a fejlett országok alkatrész és részegység bázisát lehet csak felhasználni, ehhez a szükséges konvertibilis devizát biztosítani kell.
- A leendő rendszereinket elsősorban folyamatszabályozási célokra kell alkalmazni tenni.
- Az árpolitika kialakítását Kázmér János egyszemélyi felelősségébe kell adni, kivéve azt a vállalati rendszerből.
- A rendszerprogramot ki kell egészíteni periféria-programmal, a főbb perifériák: nyomtatók, megjelenítők.

- A kutatás-fejlesztési kapacitást döntően saját hatáskörben kell megszervezni. A gyors megszervezésre csak Budapesten kerülhet sor az Elektronikai Finommechanikai Kutatóintézet átvételével.
- A program inkubációs szervezete a Gyártásfejlesztési Főosztály (Kázmér János vezetésével).

A PROGRAM MEGVALÓSÍTÁSA

A fenti elvek alapján elindult a program, első lépésben a Gyártásfejlesztési Főosztály keretében egy kísérleti üzem jött létre, Kiss Ferenc vezetésével. Feladatuk elsősorban a KFKI és EMG programjához mechanikus elemek, tápegységek, ferrit memóriák előállítását volt. Majd több lépésben, 1971-ben a főosztály szervezetéből kinőtt és létrejött a VIDEOTON Számítástechnikai Gyára. A gyár a Számítógép Gyáregységből, Periféria Gyáregységből és a Tabi Gyáregységből, valamint a VIDEOTON Fejlesztési Intézetből integráció útján jött létre.

A gyár megszervezésének egyik fő stratégiai célkitűzése az volt, hogy csak a műanyag és vegyi technológiák vonatkozásában támaszkodik a vállalat szervezeteire, a többi ágazatban saját kapacitásokat épít ki.

A gyár gyártmányait a következő ábrák foglalják össze

Az R 10 rendszerek integrálása

A VT R11 rendszer

A VIDEOTON számítástechnikai termékösszetételét az OMF által jóváhagyott licenc vásárlások (számítógépek, sormotatók) és a saját fejlesztések határozták meg. A számítógép rendszerek licenc kapcsolatait az alábbi táblázat mutatja:

Kategória	Rendszer megnevezése	Architektúra	Licenc
Mini számítógépek	1010 B	Egyedi	CII 10010
	R10	Mitra 15 utasításkészlet	SEMS Mitra 15
	R 12	Mitra 15 utasításkészlet	SEMS Mitra 15
	R10M (VT60)	SEMS S sorozat	SEMS Mitra 115
	R11R	Utasításkészlet Mitra 115	
Megamini számítógépek	R11 (VT 600)	SEMS S sorozat	SEMS Mitra 125
	R11M	SEMS S sorozat	
	SzM 52 (VT6000)	SEMS S sorozat	SEMS Mitra 525
	SzM52 bimód	SEMS S sorozat, DEC PDP11	
	R11Y	SEMS S sorozat	SEMS Mitra 585

R11 és VT 20 ügyviteli rendszerek összeállítása

IBM kompatibilis VT110, VT 160 személyi számítógépek

VT 160 PC-k minőségellenőrzése a Számítógép Gyáregységben

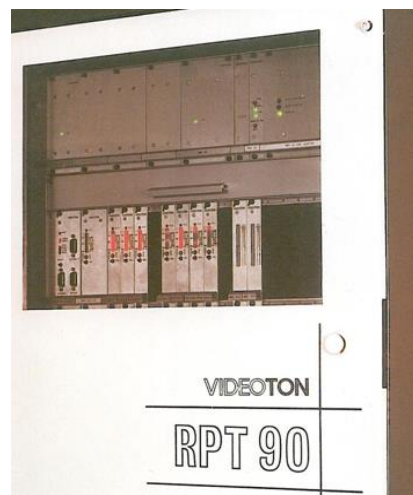
VT 32 számítógép

VT320 munkaállomás

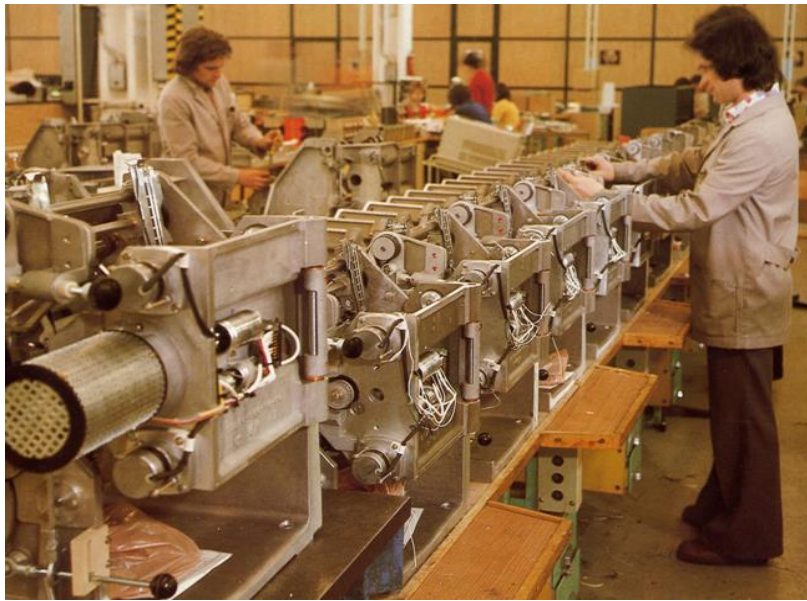
RPT 80 folyamatirányító terminál

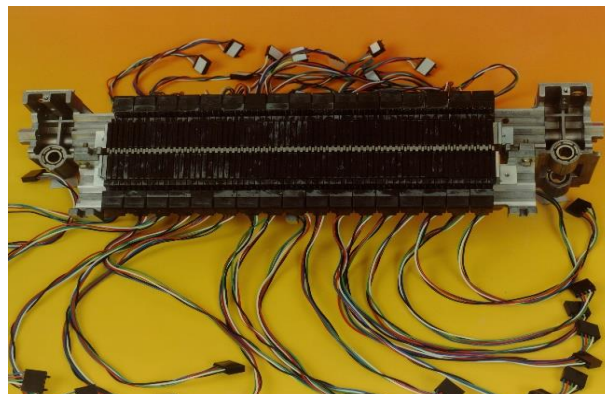
RPT 90 folyamatirányító terminál

VT 27000 és VT 23000 sornyomtatók

VT 24000 sornyomtató összeszerelés

Kalapácpad (MARK-IV)

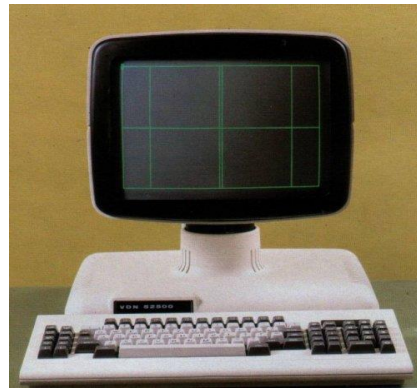
1971-től foglalkozott a VIDEOTON különféle display-ek fejlesztésével, gyártásával, 1989-ig 90000 db display került legyártásra, 40 % dollár relációjú piacon került értékesítésre.

A gyártmánycsoport fejlesztését a székesfehérvári fejlesztési részleg Szabó Antal és majd Garai Géza főosztályvezetők irányításával végezte.

A program monokróm alfanumerikus video-terminállal (VT340) indult, 1989-ben már a színes grafikus terminálok is gyártásba kerültek

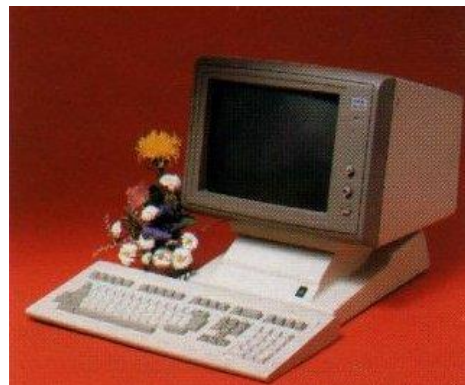
VT 340 az első VIDEOTON display és

a VDN-52500 video-terminál

VDT 52100 típusú terminálok (balra egy hírgyűnökségi terminál)

VDX és VDC video-terminálok

Videoton mátrixnyomtatók (Walters Europe licenc alapján)

Typus	21200	21400	21500
Év	1985	1985	1988
Kar/sor	132	220	132
Sebesség (kar/sec)	125	140	150 (Draft), 70 (NLQ) 35 (LQ)
Interface	Centronix párh., V.24., IEE 488, 20ma/20V		

A nyolcvanas évek végétől a vállalat **Videoton Elektronikai Vállalat néven** működött, s gyáregységei voltak Ajkán, Enyingen, Sárbogárdon, Tabon és Veszprémben. Az első tíz legnagyobb magyar vállalat között jegyezték. Kiemelt beruházások eredményeként Közép-Kelet-Európa legnagyobb és legmodernebb gyártókapacitásával rendelkező híradástechnikai és számítástechnikai cége volt.

KULCS SZAKEMBEREK NÉVSORA A KEZDETEKTŐL 1990-IG			
Gergely Béla	igazgató		
Papp István	vezérigazgató		
Fáy László	miniszteri megbízott (fél évig)	Kókány István	személyzeti főosztályvezető
Kázmér János	műszaki igazgató, vezérigazgató	Német László	anyag főosztályvezető
Berzényi Pál	vezérigazgató	Orbán István	anyag főosztályvezető
dr. Ábrahám László	műszaki igazgató, vezérigazgató	Varga Ferenc	pénzügyi főosztályvezető
Demeter Béla	vezérigazgató helyettes	Zrínyi Erzsébet	pénzügyi főosztályvezető
Tóth András	technológiai fejlesztési főmérnök	Tószegi András	tanácsadó
Tunkli Mihály	minőségbiztosítási főmérnök	Lőrincz József	gyárfejlesztési főosztályvezető
Dörnyei József	főmérnök	Pataki István	beruházási osztályvezető
Dr. Gond Pál	főkönyvelő, gazdasági igazgató	Kovács Mihály	beruházó
Kárpáty József	főkönyvelő, gazdasági igazgató	Csermely Sándor	számviteli vezető
Janovszky Pál	főkönyvelő, gazdasági igazgató	Lépes Andor	pénzügyi osztályvezető
Dr. Marton Zoltán	főkönyvelő, gazdasági igazgató	Major Kálmánné	kalkulációs osztályvezető
Matók Károly	termelési igazgató	Bencsik István	pénzügyi osztályvezető
Cseterki Lajosné	vállalati szakszervezeti titkár	Czeglédi László	anyagbeszerzés osztályvezető
Szokolai Erzsébet	vállalati szakszervezeti titkár	Böcskei András	anyag pénzügy könyvelés osztályvezető
Németh Ottóné	vállalati szakszervezeti titkár	Kojsor Istvánné	bérosztályvezető
Dósa Mátyás	terv, költségvetés főosztályvezető	Horváth Magdolna	bérosztályvezető
Zsolnai László	terv főosztályvezető	Varga József	raktár-gazdálkodási osztályvezető
Mohácsi József	munkaügyi főosztályvezető	Nagy László	központi raktárfőnök
Szokolai Erzsébet	munkaügyi főosztályvezető		
Mihályi László	munkavédelmi főosztályvezető		
Kovács László	személyzeti (később norma) osztályvezető		
Dacó László	személyzeti főosztályvezető		
Dr. Strasser Mihály	személyzeti főosztályvezető		
Futó Ottó	személyzeti főosztályvezető		

Televízió gyár	
Dohán István	igazgató
Orbán István	gazdasági igazgató helyettes
Kőrösi János	műszaki igazgató
Dr. Egri Imre	igazgató helyettes
Szilasi László	gyáregységvezető
Kemenes Oszkár	főkonstruktor
Fishter Ferenc	főosztályvezető
Laszip Sándor	főosztályvezető
Hadházy László	osztályvezető
Kisteleki István	üzemvezető
VIDEOTON Audiotechnikai Kft	
Tunkli Mihály	ügyvezető igazgató
Polányi Sándor	gazdasági igazgatóhelyettes
Varga Tibor	termelési igazgatóhelyettes
Felföldi Ferenc	műszaki igazgatóhelyettes
Mohos József	műszaki igazgatóhelyettes
Tóth Sándor	kereskedelmi igazgatóhelyettes
Kúti Andrásné	kereskedelmi igazgatóhelyettes

VIDEOTON Fejlesztési Intézet	
Kázmér János	igazgató
dr. Gantner János	igazgató
Turányi Gyula	főmérnök
Csurgyók Nándor	főmérnök
Ujvári Zoltán	főmérnök
dr. Csánki Lajos	főosztályvezető
dr. Baráth Csaba	főosztályvezető
Puska István	főosztályvezető
Kocsis Zoltán	főosztályvezető
Letenyei József	főosztályvezető
Szlamka László	főosztályvezető
Stark Gáspár	főosztályvezető
Müller Károly	főosztályvezető
Papp József	személyzeti vezető
dr. Várnai György	osztályvezető
Fenyvesvölgyi Sándorné	osztályvezető
Baranyai György	osztályvezető
Baráth István	optikai projektvezető

VIDEOTON Automatika Közös Vállalat	
Hunya László	igazgató
Forró Péter	igazgató
Fodor Tamás	igazgató
Tóth Attila	igazgatóhelyettes
Lévai András	igazgatóhelyettes

SZÁMÍTÁSTECHNIKAI GYÁR

Kázmér János	igazgató
dr. Gantner János	igazgató
Gerlai Mátyás	igazgató
Galántai Imre	gazdasági igazgató helyettes
dr. Baráth Csaba	kereskedelmi igazgató helyettes
Brunner István	termelési igazgató helyettes
Mód Sándor	termelési igazgató helyettes
Váradai László	műszaki igazgató helyettes
Stefcsik Tibor	beszerzési igazgatóhelyettes
Mohos József	gyáregységigazgató
Kudich Antal	gyáregységigazgató
Kiss Ferenc	gyáregységvezető
Máté Antal	gyáregységvezető
Hajma László	gyáregységvezető
Gyorsok László	vevőszolgálati gyáregységvezető
Hegy Imre	főosztályvezető
Szabó Antal	főosztályvezető
Nyilas Lajos	főosztályvezető
Garai Géza	főosztályvezető
Kovács József	főosztályvezető
Fodor Tamás	főosztályvezető
dr Brávác Ottó	főosztályvezető
Kovács Zsolt	főosztályvezető
Koháry Pál	főosztályvezető
Szőke Ferenc	főosztályvezető
Németh István	főmérnök
Hunya László	főmérnök
Sárfalvi Dezső	főmérnök
Barabás Gergely	főmérnök
Gulner Miklós	osztályvezető

VIDEOTON Külkereskedelmi Rt

Léderer Sándor	igazgató
Gede András	igazgató
Győri Károly	gazdasági igazgatóhelyettes
dr. Dallos László	igazgatóhelyettes
Hosser László	osztályvezető
Berkes György	osztályvezető
Hargitai György	VIDIMPEX igazgató

Polányi Sándor	osztályvezető
Kovács András	osztályvezető
Viniczai Ferenc	üzemvezető
Fekete István	üzemvezető

A VIDEOTON, a rendszerváltás – különösen a kelet-európai megrendelések elmaradása – miatt nehéz helyzetbe került, 1991-ben megindult a felszámolás.

Végül három magánszemély, az Euroinvest cég, valamint az MHB alkotta konzorcium vásárolta meg. Később az MHB eladta részét a tulajdonostársaknak. Az új cég Videoton Holding Rt. néven beszállítóként kezdte meg tevékenységét: elektronikai, informatikai, autóiipari, háztartási gépipari, telekommunikációs berendezéseket, szerelvényeket gyártott.

1994-től új gyártócsarnokok épültek, a cég egy sor multinacionális céggel – például IBM, Philips – lépett együttműködésre, újabb vidéki telephelyeket vásárolt, s a korábbi bér munka tevékenységből kilépve szerződéses termék gyártóvá vált. A megnőtt gyártókapacitások következtében a cégcsoport létszáma 2000 végére 17,5 ezerre nőtt. Profilja azonban változott, kialakult a jelenlegi szerződéses bér munka, illetve szerződéses termék gyártás és annak technológiája.

Forrásmunkák:

- <http://www.videoton.hu>
- [A VIDEOTON Története. 1938-1990](#)
- [Videoton 2011. november 30.](#)
- [Videoton képtár](#)
- <https://prezi.com/yj7hckfgw8cg/videoton-szamitastechnika-termekek-1970-1990-v21/>